

Can Costa

Sant Esteve de Palautordera

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental

Lloc/Adreça: El Pla. El jaciment de Can Costa es troba al nord del municipi de Sant Esteve de Palautordera, a la riba dreta de la Tordera, pocs metres al nord de la casa que li dona nom i a l'est de la carretera que va al Montseny.

Emplaçament Seguint per la carretera B-5301 en direcció Montseny, just passat Ca l'Amargant apareix el camí que mena cap a Can Costa. En una hípica just davant del mas de Can Costa

Alçada: 274

Coordenades:

Latitud: 41.720734409505

Longitud: 2.4269587506723

UTM Est (X): 452335

UTM Nord (Y): 4618929

Classificació

Número de fitxa 08207 - 73

Àmbit: Patrimoni immoble

Tipologia Jaciment arqueològic

Estil / època: Ibèric

Segle Segles III - I aC

Estat de conservació Dolent

Notes de conservació: Les restes es van localitzar en un espai fortament antropitzat i constantment habitat i utilitzat. Això fa preveure un mal estat de conservació de les possibles restes existents d'aquest jaciment.

Protecció Inexistent

Tipus de protecció: Inexistent

Número inventari C.C.A.A. 10297

Generalitat i altres inventaris

Accés Díficil

Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad. 08206A003000160000QQ
Fitxes associades:	
<u>Castell de Montclús</u>	
Autoria de la fitxa	Daniel Gutiérrez Espartero
Data de registre de la fitxa:	dg., 01/01/2023 - 19:41

Descripció

Amb motiu de les obres de construcció d'una granja iniciades el maig de 1987, es va observar la presència de tegulae i imbrice romana a l'interior de les rases de fonamentació. Aquest fet fou comunicat per Lluís Vila al Servei d'Arqueologia de la Generalitat per tal que s'iniciessin les accions oportunes.

El treball d'excavació va efectuar-se sobre una superfície de 3 x 2 metres amb l'objectiu de documentar-ne les restes i definir-ne, en una primera estimació, la seva tipologia i funcionalitat. En el procés d'excavació van diferenciar-se 6 unitats estratigràfiques. Les dues primeres corresponien a les terres de conreu que van proporcionar material ceràmic de cronologia diversa. El tercer estrat estava compost per fragments de tegulae i ceràmica. A partir de l'U.E.4 destacaren la presència d'un enderroc de tegulae i imbrice de 30 cm de potència. L'estrat 5 estava compost per una capa uniforme de sauló totalment estèril, sota la qual (estrat 6) aparegueren diversos fragments ceràmics: a mà i a torn ibèrica, i fragments d'àmfora grecoitàlica. A una profunditat de 2 metres, coincidint amb l'acumulació de les tegulae mencionades, va aparèixer una estructura murària feta amb pedres de mida mitjana-gran i construïda amb la tècnica de paret seca. Aquest mur, que anava de nord a sud, dividia l'hàbitat en dos espais clarament diferenciats: el sector est estava format per l'acumulació de tegulae, mentre que el sector oest aparegué totalment estèril.

Història

Són precisament les restes d'àmfora greco-itàlica les que permeten fixar la cronologia relativa del jaciment als voltants del s. II a.n.e., la qual coincideix plenament amb la coneguda sobre el jaciment ibèric del Castell de Montclús o dels Moros. Es va pensar que aquesta estructura d'hàbitat hauria estat un vicus.

Bibliografia

- VILA, Ll. PANOSA, M. (1987): "Excavació arqueològica a Sant Esteve de Palautordera", Revista Regussol,
- VILA, Ll. PANOSA, M. (1987): "Troballes arqueològiques a la Vall Alta de la Tordera", Setmanari Plaça Gran,

